

tydeliggjøre vedkommende Paragrafs Mening, idet det vil være en Følge af Regimentsinddelingen, at Regimentschefen ikke alene faar Myndighed til at affebige og forfremme visse Klasser af Befalingsmænd, men ogsaa til at forfætte dem, forsaavidt de ligge under hans Omraade. Det er blot en Tydelighedsgjævelse af Tanken, som jeg ikke yderligere behøver at dvæle ved. — Ændringsforslaget under Nr. 6 kan ogsaa siges at være en Fastholden af den bestaaende Ordning, idet det nemlig gaar ud paa, at „til Oberster i Generalstaben kunne ogsaa Oberstlieutenanter i Generalstaben forfremmes“. Nu kan en Oberst blive staaende i Generalstaben og forfremmes fra en Lønningsklasse til en anden uden at forfættes fra Generalstaben til sit Baaben. Idet man nu kalder de nye Lønningsklasser med de nye Benævnelser. Oberst og Oberstlieutenant, er det Meningen, at der ikke i den Henseende pludselig skal gjøres nogen Forandring ved Forholdene i Generalstaben, men at det ogsaa fremdeles skal være tilladt, at Oberstlieutenanter kunne forfremmes indensfor Generalstaben til Oberster. Dog er dette redigeret saaledes, at „til Oberster i Generalstaben kunne ogsaa Oberstlieutenanter i Generalstaben forfremmes“, og det ubeløfter altsaa ikke, at ogsaa Oberstlieutenanter af de andre Baaben kunne forfættes til Generalstaben som Oberster. — Det 7de Ændringsforslag er en Smødekomen imod det høitærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds's (Thomsen) Indstilling, om man ikke kunde faae lidt mere Musik med paa Veien ved Hærens Vedtagelse. Jeg vil ikke sige, at der derved opnaas nogen væsentlig Udvidelse af Musiken, men der opnaas dog det Resultat, at Livgardens Musikkorps faar en Oversergent istedetfor en Sergent. Man har gjort opmærksom paa, at der ingen Oversergent findes ved dette Musikkorps, men at den ældste Sergent skal kommandere 13 Ugestillende, hvad der kan have en mindre heldig Indflydelse paa hans Kommando. Dette er jo forøvrigt en Bagatel, som jeg ikke skal yttre mig videre om. Jeg skal altsaa anbefale disse faa og smaa Ændringsforslag til det høie Things Belvillie.

Jeg har et Par Bemærkninger at tilføje, som jeg forbigik ved 1ste Behandling, men som det vil være nødvendigt at tilføje. Den første Bemærkning angaaer Stabsfregenternes Stilling. Man vil jo have lagt Mærke til, at man ved det Forslag, som her foreligger, er gaaet ind paa at forøge Stabsfregenternes Antal ved Fodfolket meget betydeligt, idet man er gaaet ind paa 2 Stabsfregenter pr. Bataillon mere, hvoraf Følgen vil være, at hvert Kompagni faar sin Stabsfregent. Imidlertid maa jeg gjøre opmærksom paa, at Folkethingets Hæruvalg har været enigt om, at, selv om man gik ind paa denne Bestemmelse, saa vilde man ikke dermed billige, at Stabsfregenternes Stilling ved Kom-

pagniet blev en anden end den nuværende, idet man ellers kunde tænke, at man vilde forandre Stabsfregenternes Forhold noget fra det Dieblit, at hvert Kompagni kunde have sin Stabsfregent. Derom har Udvalget været enigt, at det ikke var rigtigt, og det er ogsaa Forslagsstillerne bekendt, at der fra Vedkommendes Side sættes særdeles stor Pris paa, at den Stilling, de nu have, fremdeles kan blive fastholdt. Forslagsstillerne ere heller ikke ubekjendte med, at der i den Henseende kan reises nogen Tvivl, at Stabsfregenternes nuværende Stilling i en vis Henseende kan være noget tvetydig, men, som Forholdene nu engang ere saaledes, tro vi, at det vil være rigtigt at fastholde dem, som de engang have udviklet sig. Det staar imidlertid ligeledes i bestemt Overensstemmelse med andre Dele af det fremsatte Forslag; thi man har ikke ønsket, at Stabsfregenterne skulle trykkes ned til absolut at være Underofficerer; det er en Selsølg, at de ere Medlemmer af Underofficersklassen, men Stillingen er dog lidt anderledes end det øvrige Underofficerskorpss. Dette faar større Betydning derved, at, medens de øvrige Underofficerer først kunne kræve deres Afsted med 52 Mars Alderen, er der aabnet Afgang for Stabsfregenterne til at kunne faae deres Afsted med 50 Mars Alderen. Tanken dermed er atter den, som ligeledes er udtrykt i Lovforslaget, at der aabnes Afgang for Stabsfregenterne til at kunne forfremmes i Forstærkningen til Lieutenanter og Kapitainer; den noget lavere Aldersgrændse har man indført for dem, for at ikke Befalingsmændene i Forstærkningen skulle blive altsor meget til Mars. Men netop denne Anvisning til senere at kunne modtage Officersposter i Forstærkningen, gjør det saameget mere ønskeligt, at Stabsfregenternes hele nuværende Stilling i Kompagniet opretholdes. Jeg udtaler dette, fordi hele Udvalget derom har været enigt.

Med Hensyn til Lovens Skrafttræden er det ikke Forslagsstillerne uklart, at der vil være forskjellige Foranstaltninger at træffe, som ikke øjeblikkelig kunne træde i Kraft. De tidligere Lovforslag have derfor indeholdt den Bestemmelse, at den tidligere Tilstand, indensfor et vist Tidrum, kunde opretholdes, forsaavidt Nødvendigheden krævede det. Selv om man gav en Frist af et Aarstid eller saa, vilde det imidlertid vise sig, at heller ikke denne kunde opretholdes, idet det er indlysende, at Administrationen ikke vil være istand til, hverken i Løbet af 1, 2, 3 eller 4 Aar, fuldstændig at udfylde Kadrerne i Hæren efter de nye Forhold. Enhver vil se, at der vil gaa en lang Aarrække, inden hele den Tilgang er tilveiebragt, som maa forudsættes, for at Loven i alle Enkeltheder kan blive gennemført, altsaa en saadan Frist vilde i Grunden vise sig temmelig illusorisk. Det kan derfor heller ikke være anderledes end, at Gjennemførelsen af Loven i mange af dens Enkeltheder maa be-